

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324202018
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4324202018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, deti rodičov: matka D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, A. právne zastúpená JUDr. Beátou Hilvertovou, advokátkou, Sládkovičova 1, Levice, a otec H. I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, A., právne zastúpený splnomocnencom Advokátska kancelária BÁNOS & KOŠÚTOVÁ s.r.o., Hlavná 979/23, Galanta, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 10. októbra 2024, č.k. 11P/83/2024-156, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie

- vo výrokoch I., IV., V. a VII. potvrdzuje,

- vo výroku II. mení tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. s účinnosťou od 04.06.2024 sumou 350 eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2024 sumou 400 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky,

- vo výroku III. mení tak, že nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú A. za obdobie od 04.06.2024 do 30.09.2024 v sume 830 eur je otec povinný zaplatiť do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do rúk matky,

- vo výroku VI. mení tak, že nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého C. za obdobie od 02.09.2024 do 30.09.2024 v sume 96,86 eur je otec povinný zaplatiť do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do rúk matky.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zveril maloletú A. do osobnej starostlivosti matke (výrok I.), otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletej A. sumou 380 eur mesačne od 04.06.2024 a sumou 450 eur mesačne od 01.09.2024 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok II.), určil zaostalé výživné na maloletú A. za obdobie od 04.06.2024 do 30.09.2024 vo výške 959,42 eur, ktorú sumu je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.), upravil styk otca s maloletou A. nasledovne: otec je oprávnený stýkať sa s maloletou prvý páry týždeň v kalendárnom mesiaci od stredy od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a druhý páry týždeň v kalendárnom mesiaci od štvrtka od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod., počas vianočných sviatkov je otec oprávnený stýkať sa s maloletou každý páry kalendárny rok v čase od 24.12. od 09.00 hod. do 26.12. do 19.00 hod. a rodičia sú navzájom oprávnení a povinní si v stanovený čas maloleté dieťa odovzdať a prevziať pred bytom matky (výrok IV.), otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletého C. zvýšeným výživným zo sumy 100 eur na 200 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky s účinnosťou od 02.09.2024 (výrok V.), určil nedoplatok na zročnom výživnom pre maloletého

C. za obdobie od 02.09.2024 do 30.09.2024 vo výške 93,52 eur, ktorý je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VI.), čím zmenil rozsudok Okresného súdu Levice, č.k. 17P/106/2019-275 zo dňa 12.06.2020 v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. a o výživnom na maloletého C. (výrok VII.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VIII.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa podaným návrhom domáhala zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A., ktorú navrhla zveriť do svojej osobnej starostlivosti a otcovi určiť výživné vo výške 380 eur od podania návrhu a od 01.09.2024 vo výške 450 eur mesačne. Zároveň navrhla upraviť styk otca s maloletou. Maloletá je v jej starostlivosti od februára 2024. Od uvedeného času do septembra sa s otcom stýkala nepravidelne. V lete s otcom strávila dovolenku. Od septembra, po dohode rodičov, začala k otcovi chodiť pravidelne a to jeden páry týždeň v mesiaci od stredy do nedele a druhý páry týždeň od štvrtku do nedele. Uviedla, že čo sa týka výdavkov na obe deti, v tomto smere sa s otcom dohodnúť vedia. A. v čase začatia konania navštevovala 5. ročník základnej školy. Od 01.09.2024 nastúpila na Strednú odbornú školu pedagogickú v Leviciach. Je zdravá, bez osobitných záujmov, navštevuje divadelný krúžok nespoplatnený. Matka v priebehu konania doručila návrh, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného otca na maloletého C. a to zo sumy 100 eur na 200 eur mesačne. Poukázala na to, že maloletý C. od času posledného rozhodnutia vyrástol, navštevuje 7. ročník základnej školy, zvýšili sa výdavky spojené s jeho stravovaním, hygienou, ošatením. Je zdravý, od septembra 2024 chodí na judo, mesačný poplatok je 40 eur. Nákup kimona činil 65 eur, toto však hradil otec. Vôľu byť zverená do jej starostlivosti prejavila sama maloletá. Maloletá v reále u otca prespí dve noci, keďže k nemu ide večer a nasledujúci deň ide do školy. Pri takomto styku otca s maloletou nie je možné hovoriť o striedavej osobnej starostlivosti. Napriek tomu, že aj ona má isté výhrady k starostlivosti otca o deti, nikdy sa neznížila k tomu, aby otca akýmkoľvek spôsobom v jeho rodičovských kompetenciách spochybňovala. Sama maloletú A. viedla k tomu, aby sa s otcom začala stretávať a len vďaka tomu je styk otca s dcérou realizovaný v aktuálnom rozsahu. Otec uviedol, že je ochotný akceptovať sedem dní, čo je maloletá A. v jeho domácnosti, rešpektuje jej názor, ale je ochotný to akceptovať len za situácie, ak bude v rozsudku určené, že sa aj naďalej jedná o striedavú osobnú starostlivosť. Čo sa týka výživného navrhol, aby súd postupoval exaktne podľa metodiky MS SR, čiže je povinný matke prispievať na výživu maloletej A. sumou 261,30 eur, v prípade, že odôvodnené potreby detí budú nižšie, čo považuje z matkou predložených dokladov za zjavné, navrhuje, aby bol zaviazaný prispievať na výživu A. 208 eur mesačne, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi vyčísleným výživným oboch rodičov, prihliadajúc pritom okrem príjmu rodičov na mieru starostlivosti matky o dieťa v rozsahu 21 z 28 dní a otca v rozsahu 7 dní z 28 dní, k počtu vyživovacích povinností rodičov, ku skutočnosti, že matka je poberateľkou prídavkov na deti, ako aj na to, že maloletá je študentkou strednej školy. Pre zabezpečenie povinnej výživy maloletej je matka povinná prispievať otcovi sumou 58 eur a otec je povinný matke prispievať sumou 334,80 eur, ktorá suma sa poníži o adekvátnu čiastku prídavkov, t.j. 15 eur, čiže 319,80 eur. Vo vzťahu k zvýšeniu výživného na maloletého C. navrhol postupovať takisto exaktne podľa metodiky MS SR a určiť výživné v sume 64,40 eur. Pre zabezpečenie povinnej výživy maloletého C. je matka povinná prispievať mu sumou 104 eur a on je povinný matke prispievať 198,40 eur, kde sa suma poníži o adekvátnu čiastku prídavkov, t.j. 30 eur, keďže maloletý je v striedavej osobnej starostlivosti, so striedaním u rodičov v rovnakom rozsahu. Prejavil výhrady voči starostlivosti matky o deti. Mal za to, že deti nemajú u nej žiadnym spôsobom obmedzený prístup k internetu, či obsahu sťahovaných a zdieľaných videí, napriek tomu, že tieto výhrady matke viackrát prezentoval. Napriek tomu k náprave z jej strany nedošlo. Procesný opatrovník, berúc do úvahy názor maloletej, navrhol maloletú A. zveriť do starostlivosti matky, otcovi určiť výživné v sume 400 eur mesačne a vo vzťahu k maloletému C. zvýšiť výživné na 200 eur mesačne. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 12.12.2018, č.k. 6P/201/2018-83, právoplatným dňa 21.12.2018, súd manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol, schválil rodičovskú dohodu, ktorou obe maloleté deti boli zverené do starostlivosti matke a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej A. 250 eur mesačne a maloletého C. 250 eur mesačne. Ostatný krát o úprave rodičovských práv a povinností rozhodoval Okresný súd Levice, ktorý dňa 12.06.2020 rozsudkom, č.k. 17P/106/2019-275 schválil rodičovskú dohodu, ktorou boli maloleté deti A. a C. zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov so striedaním v týždňových intervaloch, od nedele 19.00 hod. do nasledujúcej nedele do 19.00 hod.. Otec sa zaviazal prispievať na výživu A. 150 eur mesačne a C. 100 eur mesačne. V tom čase matka dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 863 eur, spolu s deťmi žila v byte v jej výlučnom vlastníctve, na obe deti poberala rodinné prídavky. Otec dosahoval čistý priemerný mesačný príjem 1.875 eur, býval v rodinnom dome vo vlastníctve rodičov, v ktorom užíval samostatnú časť domu. Rodičia iné vyživovacie povinnosti nemali, maloletá A. navštevovala 5. ročník, maloletý C. 2. ročník základnej školy. V súčasnosti dosiahla matka zo zamestnania priemerný čistý mesačný príjem 1.137 eur, z titulu doučovania jej je vyplácaných

100 eur mesačne a poberá rodinné prídavky na dve maloleté deti 120 eur mesačne. Je výlučnou vlastníčkou bytu a motorového vozidla Dacia, rok výroby 2024. V spoločnej domácnosti s ňou žije aj jej partner, ktorý dosahuje čistý mesačný príjem 880 eur, matke prispieva na bývanie sumou 200 eur mesačne. Matka iné vyživovacie povinnosti nemá. Jej mesačné výdavky pozostávajú z preddavkových platieb na byt 206,76 eur mesačne, splátky hypotekárneho úveru 86 eur, splátky úveru za účelom kúpy motorového vozidla 260 eur, plyn 5 eur, elektrina 20 eur, mobil 56 eur, životné poistenie 22 eur. Ročne uhrádza za odpad 90 eur, poistenie bytu 108 eur, daň z nehnuteľností 40 eur a daň za psa 11 eur. Otec dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 2.229,10 eur, z titulu prenájmu chaty v J. E. 360 eur a garáže 15 eur mesačne. Je vlastníkom dvoch motorových vozidiel Audi Q7 rok výroby 2007 a Mercedes Benz rok výroby 2012. Žije v rodinnom dome, ktorého je podielovým spoluvlastníkom, v ktorom užíva samostatnú časť domu, zvyšnú časť domu užíva jeho matka, ktorej prispieva na bývanie sumou 200 eur mesačne. Uhrádza splátku úveru 300 eur, životné poistenie 45 eur, internet 26 eur, Netflix 12 eur, mobily pre deti 150 – 200 eur, ročne uhrádza PZP motorového vozidla 404 eur, životné poistenie pre C. 227 eur, poplatok za odpad 135 eur, daň z nehnuteľnosti 30 eur. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Maloletá A. od 01.09.2024 nastúpila do 1. ročníka strednej pedagogickej školy, platby so štúdiom pozostávajú z platby ZRPŠ 25 eur, strava 46 eur, platba za nákup pracovných zošitov 20 eur, ročný príspevok na stužkovú slávnosť 100 eur, mesačné výdavky na oblečenie 100 – 150 eur, na stravu 150 – 200 eur, hygiena 30 eur. Maloletý C. navštevuje 7. ročník základnej školy v A.. Náklady s ním spojené sú strava 25 eur, pracovné zošity 15 eur, exkurzie 20 – 30 eur, koncoročný výlet 20 – 50 eur, lyžiarsky výcvik 65 eur. Mesačné výdavky na oblečenie matka odhadla sumou 80 eur, na stravu 100 – 120 eur, hygienu 50 eur. Maloletý je zdravý, chodí na krúžok džuda. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 24, § 26, § 36 Zákona o rodine, podľa § 121 CMP. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že kvalifikovaná zmena pomerov odôvodňujúcich zmenu rozhodnutia súdu o zverení maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov nastala. Maloletá je od februára 2024 fakticky v starostlivosti matky. Od septembra sa s otcom stýka počas párných týždňov v mesiaci tak, že prvý párný týždeň od stredy do nedele a druhý párný týždeň od štvrtku do nedele. Názor maloletej bol zisťovaný prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ako aj priamym vypočutím na pojednávaní bez prítomnosti rodičov. Uviedla, že od septembra bola u maminy, k ocinovi chodila každý druhý víkend na návštevy bez prespatia. V auguste boli spolu častejšie. V septembri sa rodičia dohodli, že k otcovi bude chodiť jeden týždeň od stredy do nedele a druhý od štvrtku do nedele. Takto jej to vyhovuje. U maminy sa naučí, pripraví do školy a okolo 16.00 – 17.00 odchádza k otcovi. Chce, aby to takto zostalo, nechce, aby sa upravovali sviatky, aj tak sa to bude striedať. V striedavej osobnej starostlivosti zostať nechcela, vadilo jej správanie otca voči nej. Slabo medzi sebou komunikovali, otec sa s ňou bavil ako s malým deckom, aktuálne sa komunikácia zlepšila, bavia sa normálnejšie. S poukazom na skutočnosť, že maloletá A. nie je v striedavej osobnej starostlivosti od februára 2024, ale fakticky je v starostlivosti matky, s otcom sa od septembra pravidelne stretáva, mal súd za to, že je v záujme maloletej pristúpiť k zmene jej zverenia a to do osobnej starostlivosti matky. Otec mal za to, že sa aj naďalej jedná o striedavú osobnú starostlivosť, nerovnomerne rozvrhnutú. Súd k tomuto uvádza, že za situácie, kedy sa otec s dieťaťom stýka každý druhý týždeň od stredy do nedele a od štvrtku do nedele, pričom do jeho domácnosti prichádza vo večerných hodinách, teda faktická starostlivosť otca predstavuje 7 dní z kalendárneho mesiaca, nemožno hovoriť o nerovnomerne rozvrhutej striedavej osobnej starostlivosti. Rozhodnutím o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov sa nezasahuje do výkonu rodičovských práv a povinností druhého rodiča, tieto zostávajú v nezmenenom rozsahu zachované. Otec navrhol upraviť styk s maloletou každý prvý párný týždeň v mesiaci od stredy od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a druhý párný týždeň od štvrtka od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod., s čím matka ako aj kolízny opatrovník súhlasili. Takisto sa rodičia dohodli na úprave styku počas vianočných sviatkov. Súd preto maloletú A. zveril do starostlivosti matke a otcovi upravil styk s maloletou v rozsahu navrhnutom rodičmi. Pokiaľ sa týka výživného, tu súd vec právne posúdil podľa § 62, § 75, § 77 a § 78 Zákona o rodine. Po oboznámení sa s odôvodnenými potrebami maloletej A., ktorých výšku má súd preukázanú, prihliadnuc na to, že rodičia majú vyživovaciu povinnosť k maloletému C., súd dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca podieľať sa na výžive maloletej A. od podania návrhu do 31.08.2024 sumou 380 eur mesačne a následne od 01.09.2024, kedy maloletá nastúpila na strednú školu, sumou 450 eur mesačne. Na strane otca súd vychádzal z jeho aktuálneho príjmu, ktorý je okrem príjmu zo zamestnania tvorený aj príjmom z prenájmu chaty a garáže, v celkovej sume 2.604 eur. Je navyše vlastníkom a spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností, z ktorých časť využíva formou nájmu. Takto určené výživné spolu s rodinnými prídavkami a primeraným výživným zo strany matky, ktorá svoju vyživovaciu povinnosť plní okrem iného aj osobnou starostlivosťou o maloletú A., je spôsobilé pokryť súčasne odôvodnené potreby maloletej. Vo vzťahu k maloletému

C. mal súd preukázané, že od ostatnej úpravy sa kvalifikovaným spôsobom zmenili pomery už len plynutím času. Maloletý fyzicky vyspel, v dôsledku čoho sa zvýšili náklady na jeho stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a iné. Vykonaným dokazovaním má súd preukázanú výšku odôvodnených potrieb maloletého C.. Na strane oboch rodičov súd konštatuje podstatné zvýšenie ich príjmu oproti ostatnému rozhodnutiu súdu. Kým matke sa príjem zvýšil zo sumy 863 eur na 1.237 eur mesačne, otcovi sa príjem od ostatného rozhodnutia zvýšil zo sumy 1.875 eur + 168 eur mesačne z nájmu na 2.229 eur + 375 eur z nájmu. Okrem toho nadobudol spoluvlastnícky podiel k ornej pôde v obci K. a k ornej pôde a pozemkom v obci L. L. M. H., k rodinnému domu v A., ktorý obýva a stavbe (prevádzková budova) v A., ako aj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v obci F. B., ktoré zakúpil v roku 2021 ako investičnú nehnuteľnosť. Súd pri zvyšovaní výživného na maloletého C. bral okrem osobných zárobkových a majetkových pomerov rodičov v úvahu skutočnosť, že u maloletého rodiča realizujú striedavú osobnú starostlivosť v týždňových intervaloch, ako aj výrazný rozdiel v zárobkových a majetkových pomerov rodičov a zvýšené výživné na sumu 200 eur tak považoval za primerané odôvodneným potrebám maloletého, ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča. Súd určil výživné na maloletú A. odo dňa začatia konania, t.j. od 04.06.2024 do rozhodnutia súdu prvej inštancie tak vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú A. vo výške 959,42 eur (otec mal za uvedené obdobie zaplatiť alikvótnu časť za mesiac jún 12,67 eur x 26 dní + 2 mesiace po 380 eur a 1 mesiac po 450 eur. Zaplatil alikvótnu časť za mesiac jún 5 eur x 26 dní + 3 mesiace po 150 eur. Vo vzťahu k maloletému C. súd výživné zvýšil, takisto odo dňa začatia konania od 02.09.2024 a do dňa rozhodnutia súdu vznikol otcovi na výživnom nedoplatok v sume 93,52 eur, keď otec mal zaplatiť alikvótnu časť za mesiac september 6,67 eur x 28 dní, zaplatil však alikvótnu časť 3,33 eur x 28 dní. Zaoštalé výživné súd uložil otcovi uhradiť v lehote 3 dní, pričom zobral do úvahy celkovú výšku výživného, zárobkové pomery otca, pričom mal za to, že otcovi v úhrade zaoštalého výživného v takto určenej lehote nebránia žiadne objektívne skutočnosti, keď otec o možnosť úhrady nedoplatku v dlhšej lehote, či splátkach, nepožiadala. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že súd nesprávne posúdil a vyhodnotil predložené listinné dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na § 26 Zákona o rodine, v zmysle ktorého zmeniť predchádzajúce rozhodnutie, ale i dohodu rodičov, možno iba v prípade podstatnej zmeny pomerov, z ktorých súd vychádzal pri vyhlásení pôvodného rozsudku. Od vynesenia pôvodného rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti nedošlo k žiadnej negatívnej zmene týkajúcej sa výchovy zabezpečenej otcom. Tento je naďalej rovnako spôsobilý vychovávať maloletú, spĺňa všetky predpoklady aby mu bola zverená, dokonca do jeho osobnej starostlivosti. Výchovné prostredie u otca sa javí stabilným. Podľa otca bolo jednoznačne preukázané, že má s maloletou vytvorený blízky vzťah, ktorý nepopierala ani matka, ani dcéra. Pre zmenu rozhodnutia sa vyžaduje zmena podstatná, závažná. V danom prípade rozsudok, ktorým bola schválená dohoda rodičov, bol vydaný v júni 2020, pričom z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by došlo k podstatnej zmene pomerov oproti stavu, ktorý existoval v čase schválenia rodičovskej dohody. Má za to, že v predmetnom prípade chýba zákonná hmotnoprávna podmienka pre zmenu existujúceho súdneho rozhodnutia. Od vynesenia prvotného rozsudku nenastala žiadna podstatná zmena odôvodňujúca súdny zásah do už upravených rodičovských práv a povinností a tak mal súd návrh zamietnuť. Pokiaľ sa týka výživného na maloletú A., súd nezodôvodnil dôsledne dôvody, pre ktoré bol zaviazaný prispievať na výživu vyšším výživným, napriek tomu, že dieťa je zverené do striedavej osobnej starostlivosti. Otec sa deťom venuje, či je to učenie, voľnočasové aktivity, s čím súvisia finančné výdavky. Výživné musí vychádzať z odôvodnených potrieb detí a z toho, ako rodičia tieto potreby zabezpečujú, pričom súd tieto okolnosti nevyhodnotil dôsledne. Má za to, že neexistuje taká veľká disproporcía príjmov rodičov, ktorá by odôvodnila zvýšenie výživného. Domnieva sa, že nedošlo zo strany matky k preukázanému navýšeniu výdavkov na maloletého C. tak, aby došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca. Konajúci súd nevzal do úvahy, že matka poberá na deti prídavky, napriek tomu, že pri určovaní výšky výživného sa prihliada aj na to, do akej miery sú potreby dieťaťa hradené z dávok štátnej sociálnej podpory, keďže táto dávka je spôsobilá zabezpečiť časť potrieb maloletého dieťaťa. Súd nevzal do úvahy, že ak sa robí konkrétny výpočet výšky výživného u oboch rodičov, čo je relevantné najmä v prípade striedavej starostlivosti, a výhradnej osobnej starostlivosti s rozšíreným stykom druhého rodiča, je možné po uskutočnení tohto výpočtu so zohľadnením rozsahu zapojenia každého z rodičov zväžiť určité zjednodušenie. Podľa neho by pre účely faktickej realizácie mohol byť určený len rozdiel medzi

čiasťkami výživného vyčísleného pre jednotlivých rodičov a nemuselo tak dochádzať k permanentnému presunu rovnakých čiastok. Súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav vecí. Maloletá má dobrý vzťah s otcom, tento je schopný v plnej miere zabezpečovať starostlivosť o maloletú. Súd napriek tomu, že nezistil žiadne negatívne predpoklady na strane otca, dospel k názoru, že je potrebné zmeniť formu starostlivosti o maloletú. Keď je maloletá v starostlivosti matky, trávi neprimerane veľa času na internete, na mobile, rôznych aplikáciách a sociálnych sieťach. Súd toto žiadnym spôsobom nevzal do úvahy. Otec má za to, že matka ignoruje vedecky preukázané fakty, že dlhodobé vystavovanie obrazov môže viesť k nepriaznivým zdravotným účinkom, že s nadmerným časom stráveným pred obrazovkou sa spájajú fyzické problémy, ako je namáhanie očí, narušený spánok, problémy s pohybovým aparátom. Je tak zrejmé, že predmetným konaním súd opomenul vyhodnotiť najlepší záujem maloletej. Ani maloletá neuviedla žiadne relevantné výhrady voči výchove otca. Pokiaľ zaujala taký postoj, že už nechce naďalej byť v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, k tomuto ju zrejme viedla skutočnosť, že otec sa snaží obmedzením a kontrolovaním času pred obrazovkou podporiť jej zdravý psychický a telesný vývoj, v porovnaní s matkou, ktorá v týchto otázkach zaujala zhovievavý až ľahostajný postoj. Maloletá preferuje čas strávený on-line pred akýmkoľvek iným programom s otcom a preto negatívne vníma akúkoľvek otcovu snahu. Poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 141/2021. Otec má za to, že sú splnené všetky predpoklady pre zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, ktoré sleduje najlepší záujem dieťaťa. Poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 216/2018, z ktorého vyplýva, že ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme, ktorý súd musí vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na in concreto okolnosti. Otec svojím výchovným pôsobením, zameraným na zdravý telesný a duševný vývoj maloletej presadzuje jej najlepší záujem, v porovnaní s matkou podniká opatrenia smerujúce k zredukovaniu času stráveného pred obrazovkou a maloletú aktívne vedie k iným, zdraviu prospešným aktivitám. Preto má za to, že zverenie do jeho osobnej starostlivosti predstavuje najlepší záujem maloletej. Otec má za to, že súd v tomto prípade nesprávne posúdil okolnosti prípadu, pričom neskúmal dostatočne splnenie zákonných podmienok pre zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne návrh matky v plnom rozsahu zamietnuť alebo rozsudok zmeniť tak, že maloletá sa zveruje do osobnej starostlivosti otca a vo zvyšku sa návrh matky zamietajú.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že má za to, že súd prvej inštancie vykonal mimoriadne rozsiahle dokazovanie v predmetnej veci a vysporiadal sa so všetkými dôkazmi, ktoré boli v spise produkované. Vykonaným dokazovaním jednoznačne mal preukázané, že podstatná kvalifikovaná zmena pomerov odôvodňujúca zmenu rozhodnutia súdu o zverení maloletej A. nastala. Maloletá je od februára 2024 v starostlivosti matky. V období od februára do septembra 2024 sa s otcom stýkala nepravidelne, až následne sa kontakt s otcom zlepšil. Uvedené skutočnosti potvrdila aj sama maloletá. Uviedla skutočnosti, že v striedavej starostlivosti zostať nechce, že jej vadilo správanie otca voči nej a komunikácia. Ide o 16 ročné dievča, ktoré už vie jednoznačne samo posúdiť skutočnosti, ktoré sú pre ňu a pre jej zdravý vývoj vhodnejšie a súd je povinný prihliadať na jej názor. Vyjadrenia otca sú zavádzajúce a nepresné. Dcéra preukázateľne trávi väčšinu času s matkou, k otcovi chodí len na základe dohovoru ešte pred rozsudkom z 10.10.2024. Otec naďalej na ňu nepôsobí priaznivo, takže zmena je podstatná a závažná od februára 2024. Podmienky, ktoré otec dieťaťu vytvoril už nie sú splnené, otcovi sa výchovné prostredie javí ako stabilné, avšak nie je. Narúša ho milenecký pomer so ženou na diaľku, ktorá nežije v jeho domácnosti, nezdravá dynamika jeho vzťahu s matkou, neporiadok v bytových priestoroch a to najmä v spoločnej kuchyni, vyššie uvedené nepriaznivo pôsobí ako vzor funkčných vzťahov a prostredia. Len preto, že matka nepoprela výchovné metódy otca, neznamená, že sa s nimi stotožňuje. Zámerne sa zdržala hodnotenia vzťahu dcéry a otca počas pojednávania, no považuje ho priam za toxický. Maloletá A. k otcovi odmieta chodiť viac, než je dohodnuté. Otcove videnie sveta a reality je účelovo skreslené. Je neodškriepiteľné, že obe deti rastú, syn momentálne pre svoj vek viac ako dcéra a s tým sú spojené zvýšené výdavky na stravu a oblečenie. Tvrdenia otca o nepriaznivom vplyve dlhodobého vystavovania sa obrazovkám, ako aj neustála interakcia s digitálnymi zariadeniami a ich bránenie rozvoju kľúčových sociálnych zručností a potláčaniu kreativity a predstavivosti, a negatívny vplyv na rozsah pozornosti a kognitívnych funkcií sa u maloletej A. neprejavuje, psychológ mu to určite povedal. V škole maloletá napreduje, od septembra prečítala už 5 kníh, je veselá, socializuje sa, je zdravá. Celé odvolanie je jedna veľká diskreditačná kampaň voči osobe matky, s cieľom neplatiť výživné bez ohľadu na to, čo chce jeho vlastná dcéra. Správanie otca voči dcére je reštriktívne, riadiace až despoticke, založené na príkazoch a odmeňovaní. Otec sa odvoláva na rôzne štúdie, ktoré hovoria o vplyve médií a sociálnych sietí. U maloletej A. sa nič z toho nepreukázalo,

v škole prosperuje, za predmetné obdobie sa výrazne akademicky zlepšila. Plne to odporuje otcovým domnienkam aj dôvodu na odvolanie. Žiada, aby sa otec vyjadril v súvislosti s návštevou psychológa, ktorý mu podľa jej informácií potvrdil, že maloletá je úplne v poriadku a otec by mal pracovať na zmene komunikácie s dcérou. Otec odmieta uznať, že je jediným pôvodcom tohto stavu a robí všetko preto, aby sa vyhol platbe výživného, na ktoré majú jeho deti právo. Deti majú obmedzený prístup na internet, matka to má nastavené cez Telekom, umožňuje jej to spravovať prístup na sieť wifi, deti s tým problém nemajú. Po niekoľký krát matka opakuje, že otec zabezpečil deťom mobilné zariadenie aj prístup na internet a teraz sa to snaží použiť ako predmet diskreditácie matky a to len preto, lebo ako otec pri maloletej A. zlyhal a zistil, že s ňou nemôže manipulovať.

4. Opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že počas pohovoru na ÚPSVaR sa maloletá A. jasne vyjadrila, že jej v súčasnosti takéto stretávanie s otcom viac vyhovuje. Tiež na súdnom pojednávaní vyjadrila, že jej vyhovuje aktuálne stretávanie viac ako striedavá osobná starostlivosť a postrehla mierne zlepšenie komunikácie a vzťahu s otcom. Je pochopiteľné, že názory otca a maloletej A. sa v tomto veku líšia. A. je vo veku a rozumovej vyzretosti, aby vyjadrila jednoznačne svoje názory, potreby a pocity, ktoré je potrebné rešpektovať. Z vyjadrenia matky vyplýva, že v prípade záujmu dcéry o širší styk s otcom nebude tomu brániť, v najlepšom záujme maloletej je mať dobré vzťahy s rodičom ako aj vzájomnú komunikáciu, čo z vyjadrení maloletej A. bolo dosiahnuté zrušením striedavej osobnej starostlivosti. U výživného na maloletú A. došlo k výrazným zmenám a to hlavne nástupom do 1. ročníka Strednej odbornej pedagogickej školy. Vzhľadom na jej vek a životné náklady bolo určené výživné pôvodným rozsudkom v nepostačujúcej sume. Vo veci výživného na C. sú názoru, že sa mu rovnako zmenili pomery, vyrástol a vzhľadom k tomu sa pridržiavajú svojho vyjadrenia z pojednávania dňa 10.10.2024, v ktorom uviedli, že s poukazom na vek a prejavovaný názor maloletej A. majú za to, že je namieste zveriť ju do starostlivosti matky a styk otca upraviť podľa dohody. Výšku výživného navrhovali v sume 400 eur na A. a 200 eur na C.. Navrhujú preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

5. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že maloletá z týždňa na týždeň zmenila svoj postoj voči otcovi. Po tejto náhlejšej zmene otec inicioval s ňou rozhovor, počas ktorého prezentovala otcovi výčitky prameniace zo vzťahu matky a otca, o ktorých ani nemala vedieť, a ktoré žiadnym spôsobom nesúviseli so vzájomným vzťahom otca s maloletou. Predmetné zistenie viedlo otca k záveru, že maloletá bola zo strany matky zaťažovaná do konfliktov rodičov z obdobia ich spolužitia, za účelom vytvorenia negatívneho obrazu o otcovi. Tomuto nasvedčuje aj matkine ľahkovážne vyjadrenie, že z otcom vymenovaných možných negatívnych dôsledkov spojených s prehnaným používaním elektronických zariadení, sa u maloletej zatiaľ nič nepotvrdilo. Matka si však neuvedomuje, že otcom vymenované negatíva sa môžu prejaviť aj neskôr, hlavne keď bude zo strany matky naďalej podporovaná v tomto spôsobe trávenia voľného času. Otec vyjadril svoje výhrady voči výchovnému prístupu matky, ktorá nevenuje pozornosť regulácii času stráveného pred obrazovkou a zľahčuje negatívny vplyv dlhodobého vystavovania dieťaťa obrazovkám, čo môže mať nepriaznivý dopad na jeho zdravie. Považuje za nesprávne, že súd v plnej miere akceptoval stanovisko maloletej a založil na ňom celé svoje rozhodnutie bez dostatočného preskúmania okolností prípadu výchovného vplyvu matky a najlepšieho záujmu dieťaťa, keďže názor maloletej nebol vyhodnotený v kontexte všetkých dôkazov, čím nebolo spravodlivo posúdené celé rodinné zázemie. K vyjadreniu opatrovníka uvádza, že závery opatrovníka sú všeobecné, neindividualizované a neprispôsobené aktuálnej situácii. Otcovi nie je z vyjadrenia zrejmé, na základe akých zistení pristupuje opatrovník ku konštatovaniu, že zmena osobnej starostlivosti o maloletú je v jej najlepšom záujme. Neprihliada na individuálne potreby a poukazuje výlučne na jej názor. Kolízny opatrovník mal zohľadniť okrem názoru maloletej aj výchovný vplyv oboch rodičov a ich vplyv na zdravý vývoj maloletej.

6. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou – otcom maloletých (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 a § 66 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je v časti zvýšenia výživného na maloletého C. a v časti úpravy styku otca s maloletou A. vecne správny, a v časti určenia výživného na maloletú A., nedoplatku na zročnom výživnom na maloletú A. a na maloletého C. je dôvodné rozsudok zmeniť.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11P/83/2024 je zmena úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej A. a zvýšenie výživného na maloletého C.. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matke a otcovi bolo určené prispievať na jej výživu sumou 380 eur od 04.06.2024 do 31.08.2024 a následne od 01.09.2024 sumou 450 eur mesačne, bol určený nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú A. v sume 959,42 eur, bol upravený styk otca s maloletou A., bolo zvýšené výživné na maloletého C. zo sumy 100 eur mesačne na 200 eur mesačne, počnúc dňom 02.09.2024 a určený nedoplatok na zročnom výživnom pre maloletého C. v sume 93,52 eur, čím bol zmenený rozsudok OS Levice, č.k. 17P/106/2019-275 zo dňa 12.06.2020 v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. a o výživnom na maloletého C..

8. V časti rozsudku o zmene zverenia maloletej A., úpravy styku otca s maloletou A. a zvýšenia výživného na maloletého C., odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého došiel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov. Odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie v časti zverenia, úpravy styku a zvýšenia výživného na maloletého C., ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutých častiach s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP. Odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie v týchto častiach rozhodnutia odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

9. Pokiaľ sa týka zverenia maloletej A. do osobnej starostlivosti matky, tak v zmysle § 26 Zákona o rodine, ak sa menia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Zmena pomerov v čase vyhlásenia rozsudku nemôže byť akákoľvek, musí ísť o podstatnú zmenu oproti času, keď súd rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Posledné rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností voči maloletej A. bolo rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 12.06.2020, č.k. 17P/106/2019-275, kedy bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bola maloletá A. spolu aj so svojím bratom maloletým C. zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov so striedaním v týždňových intervaloch. Zároveň sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej A. 150 eur mesačne a maloletého C. 100 eur mesačne. Od tejto doby do rozhodnutia súdu prvej inštancie uplynulo obdobie cca 4,5 roka. Za uvedené obdobie maloletá A. vyrástla. Od februára 2024 sa nachádza vo faktickej osobnej starostlivosti svojej matky, do septembra 2024 sa s otcom stretávala v minimálnom rozsahu a nepravidelne, od septembra 2024 je stretávanie s otcom pravidelné. Maloletá je vo veku v súčasnosti 16,5 roka, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie mala takmer 16 rokov. Otec namietal, že súd prvej inštancie rozhodol len na základe vysloveného názoru maloletej. Odvolací súd uvádza, že dieťa v súčasnosti prestáva byť vnímané ako objekt výchovy a pasívny pozorovateľ, ale naopak je vnímané ako jej aktívny účastník, ktorému sú na medzinárodnom aj národnom poli intenzívne posilňované participačné práva. Podkladom je zistenie, že dieťa si dokáže vytvárať vlastné názory na veci okolo seba už medzi šiestym až ôsmym rokom života. Na základe uvedeného je dôvodné venovať názorom dieťaťa náležitú pozornosť, ktorá je primeraná jeho veku a vyspelosti a to vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Jedným zo štyroch princípov, na ktorých Dohovor o právach dieťaťa stojí, sú práve participačné práva dieťaťa, ktoré zahŕňajú triadu práv dieťaťa a to právo byť informované, právo vyjadriť svoj názor a právo byť vypočuté. Maloletá A. je v období dospievania, v tomto období je dieťa plne vybavené kognitívnymi schopnosťami, vďaka čomu je schopné situácie, informácie a okolnosti chápať rovnakým spôsobom ako dospelý. V zmysle § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

10. V danom prípade mal odvolací súd za to, že maloletá A. je vo veku, kedy dokáže vyjadriť svoj názor. Tento názor aj v priebehu konania opakovane vyjadrila a odvolací súd mal za to, že bolo dôvodné na jej názor prihliadnuť. Maloletá sa jednoznačne vyjadrila, že striedavá osobná starostlivosť jej nevyhovuje. Ako dôvody uviedla narušený vzťah s otcom, najmä v oblasti komunikácie. Odvolací súd nevidel dôvod, pre ktorý by nemal názor maloletej rešpektovať, navyše ak vo výchove a v starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky okrem otcom tvrdenej skutočnosti, že matka umožňuje maloletej neobmedzený čas tráviť na internete a sociálnych sieťach. Uvedené však nebolo relevantným spôsobom

preukázané a takisto nebolo preukázané, že by toto malo nejaký negatívny dopad na maloletú. Maloletá začala študovať na strednej škole, jej vyučovacie výsledky sú priaznivé, takisto jej zdravotný stav je uspokojivý. Takže odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne prihliadol na názor maloletej a dôvodne zmenil striedavú osobnú starostlivosť u maloletej na zverenie maloletej do výlučnej osobnej starostlivosti matky. Súd prvej inštancie správne upravil aj styk otca s maloletou A., na ktorom sa v priebehu konania rodičia v podstate dohodli a aj maloletá sa vyjadrila, že takto upravený styk jej vyhovuje. Otec je oprávnený stykať sa s maloletou prvý párný týždeň v mesiaci od stredy od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a druhý párný týždeň v kalendárnom mesiaci od štvrtka od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod., osobitne má upravené stretávanie s dcérou počas sviatkov. Takto upravený styk odvolací súd považoval za primeraný a dostačujúci, otec tak nestratí kontakt s dcérou, bude mať vytvorený primeraný priestor na svoje výchovné pôsobenie na maloletú. Otec sa domáhal určenia, že takto upravený styk predstavuje striedavú osobnú starostlivosť. Odvolací súd sa s týmto názorom otca nestotožnil, odvolací súd považuje pri takejto úprave styku výlučné zverenie jednému rodičovi s rozšírenou úpravou styku.

11. Pokiaľ sa týka zvýšenia výživného na maloletého C., tak tento sa stále nachádza v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Pri striedavej osobnej starostlivosti v r. 2020, keď táto bola nastavená, sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého C. sumou 100 eur mesačne. Od tejto doby sa podstatným spôsobom zmenili pomery tak na strane matky, ako aj na strane otca a tiež na strane maloletého. Maloletý je o štyri roky starší, v dôsledku čoho sa úmerne veku zvýšili náklady spojené s jeho výživou. Príjem rodičov sa zvýšil u matky zo sumy 863 eur na sumu 1.237,- eur mesačne, u otca sa príjem zvýšil zo sumy 1.875 eur mesačne na sumu 2.604,- eur mesačne a pribudol mu aj nehnuteľný majetok. Vzhľadom k takto zisteným majetkovým pomerom dospel odvolací súd k záveru, že došlo na strane všetkých účastníkov konania k zmene, ktorá opodstatňuje zvýšenie výživného na maloletého C.. Zárobok otca je podstatne vyšší ako zárobok matky. Maloleté dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča, preto aj pri striedavej osobnej starostlivosti je dôvodné v prípadoch, kedy príjmy rodičov a ich životná úroveň z toho vyplývajúca, nie sú na rovnakej úrovni, určením výživného túto dorovnať, preto považoval zvýšenie výživného, tak ako rozhodol súd prvej inštancie, teda o 100 eur mesačne na maloletého C., za správne a dôvodné.

12. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. (zverenie maloletej A.), IV. (úprava styku otca s maloletou) a V. (zvýšenie výživného na maloletého C.) podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

13. Pokiaľ sa týka určenia výživného na maloletú A., tu mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, dospel k správnym skutkovým zisteniam, avšak dospel k nesprávnemu záveru pokiaľ ide o výšku výživného zodpovedajúcu možnostiam, schopnostiam povinnej osoby a to z dôvodu pochybenia v právnom posúdení veci, keď síce na prejednávanej vec použil správne zákonné ustanovenia no pri ich aplikácii na zistený skutkový stav dospel k nesprávnemu záveru o výške primeranej sumy výživného z dôvodu nesprávnej interpretácie zákonom stanovených kritérií pre určenie výživného. Vychádzajúc z ustanovení Zákona o rodine (§ 62, § 75 ods. 1) základnými kritériami pre určenie výšky výživného sú jednak odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ich životná úroveň, miera ich osobnej starostlivosti o dieťa. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok. Výživné na maloletú A. bolo upravované v roku 2020, keď bola zverená do osobnej striedavej osobnej starostlivosti rodičov a to sumou 150 eur mesačne, ktorú bol otec zaviazaný hradiť matke maloletej. V súčasnosti však došlo k zmene zverenia maloletej, ktorá je vo výlučnej osobnej starostlivosti matky, takže vznikla potreba určiť výživné otcovi. Maloletá navštevuje 1. ročník strednej školy, jej odôvodnené potreby (bývanie, strava, oblečenie, škola, hygiena) sú bežné, matka ich vyčíslila sumou cca 500 eur. Odvolací súd považoval za primeranú sumu výživného za obdobie od podania návrhu do 31.08.2024 vo výške 350 eur mesačne a následne od 01.09.2024, odkedy začala maloletá navštevovať strednú školu, sumu 400 eur mesačne. Odvolací súd pri určení výšky výživného zohľadnil, že otec má upravený širší styk s maloletou, matka je poberateľkou rodinných prídavkov na maloletú a vzhľadom k veku maloletej už nekompenzuje svoju vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou v takej miere ako predtým a preto by mala aj ona na výživu dcéry prispievať určitou sumou (cca 100 eur mesačne). Sumu 400 eur tak považoval odvolací súd za primeranú odôvodneným potrebám maloletej ako aj zárobkovým schopnostiam a možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča. Pokiaľ sa rodičia odvolávajú

na Metodiku pre výpočet výživného rodičov k deťom, tak táto má iba odporúčací charakter, súdy nie sú povinné sa ňou riadiť avšak v danom prípade určené výživné nie je ani v príkrom rozpore s Metodikou.

14. Keďže otec neprispieval na maloletú A. za obdobie od podania návrhu, teda od 04.06.2024 do 30.09.2024 súdom určenými sumami, vznikol mu za uvedené obdobie na zročnom výživnom na maloletú A. nedoplatok a to v celkovej výške 830 eur. Otec za uvedené obdobie mal zaplatiť za 27 dní mesiaca jún sumu 315 eur (11,67 eur x 27), 2 mesiace po 350 eur a jeden mesiac po 400 eur, spolu 1.415 eur. Zaplatil za mesiac jún alikvotnú časť 135 eur a 3 mesiace po 150 eur, spolu 585 eur, takže rozdiel (1.415 – 585) predstavuje výšku nedoplatku 830 eur. Uvedenú sumu nedoplatku odvolací súd určil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a to vzhľadom na výšku nedoplatku a zistené osobné, majetkové pomery otca.

15. Pokiaľ sa týka nedoplatku na výživnom na maloletého C. tu odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď tento určil sumou 93,52 eur. Odvolací súd má za to, že za obdobie od 02.09.2024 do 30.09.2024 mal otec zaplatiť sumu 193,43 eur (29 dní x 6,67 eur), zaplatil však sumu 96,57 eur (3,33 eur x 29 dní), takže nedoplatok predstavuje sumu 96,86 eur, k úhrade ktorej súd zaviazal otca v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

16. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. (určenie výživného na maloletú A.), vo výroku III. (určenie nedoplatku na zročnom výživnom na maloletú A.) a vo výroku VI. (určenie nedoplatku na zročnom výživnom pre maloletého C.) podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

17. O nároku na náhradu trov tohto konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

18. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).